

Az 56-os magyar rádióamatőr

56-ik születésnapját ünnepli idén, október 23-án **LENDVAI KLÁRA, HA5BA.**

Születése napja egybe esik az 56-os Budapesti Forradalom kitörésével. Tehát, mondhatjuk, hogy Ő a magyar 56-os rádióamatőr. Munkásságát mindannyian ismerjük.

A rendszerváltás óta, 1989 novembere óta, tehát 23 éve a MRASZ Budapesti Szövetsége elnökségének tagja. Szakterülete a rövidhullámú, valamint a HST-gyorstávírársz szakág. 1990-től évente megrendezi a Rádiótávírársz Budapest Bajnokságot, 1994-től a helyszín is állandó, a Puskás Tivadar Távközlési Technikum. A versenyen a hazai távírársz mezőny

döntő többsége részt vesz, ez a bírókkal együtt 60 – 70 embert jelent. A rövidhullámú szakterületen a Rövidhullámú Budapest Bajnokságot szervezi, ezzel emlékeznek a korábban három külön álló település, Pest, Buda és Óbuda 1873. november 17.-ei egyesülésére, Budapest születésnapjára. Mivel jelenleg 23 kerület van a fővárosban, ezek a szorzók, plusz a HG5BP, a MRASZ Budapesti Szövetségének speciális állomása. A verseny nagyon rövid, 2x24 perc, CW illetve SSB üzemmódban. 2010-től tagja a MRASZ országos elnökségének is. A Puskás Tivadar HA5KHC Rádióklub HST szakosztályának vezetőjeként a csapatvezetői feladatokat is ellátja.

Amit kevesebben tudnak, a rádióamatőr pályafutásának meghatározó részletei. Erről beszélgettünk egy találkozásunk alkalmával, amit most, természetesen saját beleegyezésével önöknek is elmondok.

„Édesapám otthon szabadidejében rendszeresen épített, tápegységeket, oszcilloszkópokat, mérőműszereket. Nálunk ez természetes volt, hogy apu a műhelyben dolgozik, és szól a Szabad Európa rádió. Néhány látványosabb mérésnél, egy új készülék üzembe helyezésénél mindig apám mellett voltam, segítettem, amit tudtam. Ő nem volt soha rádióamatőr, de a kezdetektől fogva előfizetője volt a Rádiótechnika folyóiratnak. Többször előfordult, hogy belelapoztam. Érdekeltek a képek, a rókavadászokról készült fotók. De közben én sportoltam, három évig a Budapesti Központi Sportiskolába jártam, kosárlabdáztam. Szinte hihetetlen, de 13 évesen fel tudtam mérni, hogy ez csak egy átmeneti dolog az életemben, hiszen a kosárlabdából ki lehet öregedni, és akkor hogyan tovább, mondjuk 30 éves korom után? Addig tépelődtem ezen, míg abbahagytam. Általános iskolában tiszta jeles tanuló voltam, viszont csak tanulmányi versenyekre jutottam el, ahol érmet nem osztottak. Kimondhatatlan vágyat éreztem egy igazi érem után.

Édesapámhoz járt egy műszaki érdeklődésű, nálam 10 évvel idősebb, fiatalember, akivel apu estébe nyúló műszaki eszmecsere-t folytatott. 1970 őszén az I. István Gimnáziumban ez a fiú rádióamatőr szakkört indított. Apám megkérdezte, hogy lenne-e ebben a szakkörben részemre hely. Volt. Következő alkalommal Laci egy morzebillentyűvel a kezében jött hozzánk, és a lellemre kötötte, hogy egy hét alatt tanuljam meg az ABC-t, a betűk és a számok a billentyű tetejére voltak írva, biztos sokan emlékeznek az ilyen típusú billentyűre. Apu tudta a morse abc-t még cserkész éveiből. Egy hét múlva le tudtam adni valamennyi betűt és számot. Venni nyilván nem tudtam, ezt egyedül nem lehet elsajátítani. A tanfolyamot Laci szombat délután tartotta. Izgultam, hogy milyen lesz a rádióklubban, melynek a hívőjele HA5YAR ifjúsági állomás volt. Már első alkalommal leültettek az EL84-es csöves adó mellé, és CQ-znom kellett. Hát rettenetesen izgultam. Viszont nagyon élveztem, hogy az én keszuskusza jeleimet bárki hallhatja az éterben. Emlékszem, az OK1MXM hívőjelű állomással volt 80 méteren az első QSO-m. Venni nem tudtam, csak minden tizedik jelet ismertem fel, vagy talán még kevesebbet. De a léghör a „szabadság”, a sok külföldi állomás jelenléte a frekvencián annyira elbűvölt, hogy ott ragadtam a rádióklubban, és fél év múlva, 14 éves koromban rövidhullámú „A” fokozatú vizsgát tettem. Másfél év múlva egy következő fokozatot, az „RH B”-t, majd 1973-ban, 16 évesen a legmagasabb, „RH C” vizsgám is sikerült. Utána németből, angolból és orosz nyelvekből is letettem a

rádióamatőr nyelvvizsgát.

A morzejelek csodálatos, zenei világa, egy-egy távoli állomás halk CQ-ja olyan élményt adott a teenager lánynak, hogy teljes szabadidejét kitöltötte. Rádiózni akart szabadidejének minden percében, otthon is, nemcsak a rádióklubban. 1973. augusztus 7-én végre megkaptam az egyéni adóengedélyt, HA5BA-t. Az maga volt a csoda! Adót apuval már építettünk, egy kezdetleges antennát is kihúztunk, vevő már korábban volt, régi katonai. Nagyon boldog voltam, aznap még a randevúmat is lemondtam az éppen aktuális fiúmmal, hiszen fel kellett avatnom a friss adóengedélyt.

Szüleim szeretetteljes gondoskodása, támogatása lehetővé tette, hogy szabadidőmet a rádiózásnak szenteljem. A későbbiekben, amikor már komolyabb készülékekkel rádióztam jelentős TVI ill. BCI zavarok miatt a szomszédokkal, gyakran kerültem összetűzésbe, ezt nagyon rosszul viselték a szüleim. Sokszor volt ebből családi konfliktus, nem mindig örültek leányuk választott hobbijának. Mivel rádióamatőr közegben nőttem fel, a párválasztásnál is az első szűrő ez volt. Az első férjemmel csináltam a 4. QSO-mat a saját hívőjelemmel. Mivel ő is szeretett versenyezni, a problémát az jelentette, hogy ki milyen sávon, ill. üzemmódban indul egy éterversenyen. Nehéz volt összehangolni. Nagy volt köztünk a rivalizálás. 1981-ben a Rövidhullámú Országos Bajnokságon táviró üzemmódban első lettem, míg SSB-n a férjem harmadik. Ha fordítva lett volna, nem élem túl. Ilyen vehemens voltam, igazi „forradalmi” ember. Nem véletlen, hiszen 1956. október 23-án, a pesti forradalom kitörésével egy időben láttam meg a napvilágot. Jelenlegi férjem, lassan 20 éve HA5LC, Péter, korábban 8 évig a MRASZ alelnökeként tevékenykedett. Szerencsére ő nem egy versenyző típus, tehát aktívan otthonról csak én rádiózom. Ő bírói tevékenységet folytat, illetve a MRASZ Budapesti Szövetségének a titkára.

1973-ban rendezték Magyarországon az első Rádiótöbbitusa Országos Bajnokságot, melyen mint egyedüli női versenyző indultam, 2 klubtársammal alkottunk egy budapesti csapatot. Ott különdíjat kaptam, az volt az első. Utána a Buda-Kupa Gyorstávírász verseny, következett, melyen második lettem. Érmeket kaptam végre, melynek nagyon örültem. A nyakamba akasztották, mint az igazi sportolóknak! Amikor először, 1974-ben csapatban rádiótöbbitusa országos bajnokságot nyertem, hatalmas nagy aranyérmeket adtak. Még abban az évben a gyorstávírász országos bajnokságon is első lettem, ahol az érem mellé egy értékes Herendi bonboniert kaptam ajándékba, az volt az ajándék, melyet abban a korban elsősorban a szüleim értékelték.

A legértékesebb trófea számomra az 1997-ben Szófiában megszerzett 3 világbajnoki éremem, 2 bronz és egy arany. Hihetetlenül boldog voltam, hogy valamiben egyszer a világon én vagyok a legjobb.

Szintén nagyon örültem 2006-ban a HST Európa-bajnokságon szerzett 4 bronzérememnek, ennél szebb ajándékkal nem is lephettem volna meg magam 50. születésnapomra. Rövidhullámon aktívan versenyzek, itt a legrangosabb eredményem a 2008. évi ARRL DX SSB fordulójában a top 10-be kerülésem, európai 6, világ 8. lettem.

Antennaépítési lehetőségeim szegényessége ellenére, az AGCW DL Happy New Year versenyén kétszer voltam 2. helyezett. HA első helyezésem nagyon sok van, CQ-WW WPX CW/SSB, CQ-WW-DX-CW/SSB, ARRL DX-CW/SSB, hogy csak a legrangosabb versenyeket említsem. Több mint 100 rádióamatőr diplomát szereztem az évek alatt, okleveleim száma kb. 500-ra tehető.

A legérdekesebb trófeám a 2005-ben írt [„Életünk és a rádió” című aranyérmes pályázatomban](#), amely a többi díjazott pályaművekkel együtt megjelent nyomtatásban is.

Csak tippelni tudom az elmúlt közel 40 év termését, a különböző színű érmeim száma meghaladja 250-et. Magyar bajnokságot több mint 30 alkalommal nyertem.

Az elnökségi munkám kiegészül még a találkozók, értekezletek szervezésével, közgyűléseken a beszámolókat előterjesztésével, kapcsolattartás a budapesti sportvezetéssel és egyéb, nem túl látványos, bár annál munkaigényesebb megoldandó feladatokkal”.

Lendvai Klárától egy nagyszerű mottót hallottam, mellyel zárnam soraim:

„Lehet élni rádiózás nélkül, de nem érdemes!”

Budapest, 2012. október

Hadnagy László - HA50MM